

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2018. január 17. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette és más bűncselekmények miatt ... I.r. vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa 2017. május 29. napján kihirdetett 41(I.)Kb.1360/2016/22. számú ítéletét megváltoztatja.

... I.r. vádlottat az ellene a Btk. 343.§ (1) bekezdés c) pontjába ütköző hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette, valamint a Btk. 268.§ (1) bekezdés a) pontjába ütköző hamis vád büntette miatt emelt vád alól felmenti.

Az eljárás során felmerült 175.675,- (egyszáz-hetvenötezer-hatszáz-hetvenöt) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét ... II.r. vádlott tekintetében helybenhagyja azzal, hogy gondatlanságból elkövetett hamis vád vétsége miatt emelt vád alól tekinti felmentettnek (Btk.268.§ (1) bekezdés a) pontja és (5) bekezdés).

Az ítélet ... I.r. vádlottra vonatkozó része ellen fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa a 2017. május 29. napján kihirdetett 41(I.)Kb.1360/2016/22. számú ítéletével ... I. rendű vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetében, valamint a Btk. 268. § a) pontjába ütköző hamis vád büntetében és öt halmazati büntetésül 200 napi tétel, napi tételenként 1000 Ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzbüntetés meg nem fizetése esetére rendelkezett annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A pénzbüntetés megfizetésére 10 havi részletfizetést engedélyezett. Az I. rendű vádlottat kötelezte 175.675,- forint bűnügyi költség megfizetésére. ... II. rendű vádlottat az ellene a Btk. 268. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző de az (5) bekezdés szerint minősülő gondatlanságból elkövetett hamis vád büntette miatt emelt vád alól felmentette.

A tárgyaláson a katonai ügyész a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három nap gondolkodási időt tartott fenn, majd a törvényes határidőn belül II. rendű vádlott terhére fellebbezést jelentett be bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében, míg az ítéletet I. rendű vádlott vonatkozásában tudomásul vette. A Központi Nyomozó Főügyészség Budapesti Regionális Osztálya fellebbezésének indokolásában kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság a történeti tényállás

megállapítása szempontjából releváns bizonyítékokat teljes körűen felderítette, az ítélet mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében meghatározott megalapozatlansági okoktól. Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor ... I. rendű vádlottat a váddal egyezően bűnösnek mondta ki a Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetében, valamint a Btk. 268. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző hamis vád büntetében és őt a vádirati büntetési indítvánnyal egyezően pénzbüntetéssel sújtotta. Álláspontja szerint ugyanakkor tévedett a Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa, amikor ... II. rendű vádlottat az ellene a Btk. 268. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és az (5) bekezdés szerint minősülő gondatlanságból elkövetett hamis vád vétsége alól felmentette. Álláspontja szerint az I. rendű vádlott által készített feljelentés alapján megállapítható, hogy ... II. rendű vádlott a bejelentése megtétele előtti napon már értesült az ebek - bejelentésben megjelölt- állapotáról. Mindebből viszont az is következik, hogy ha csupán értesülései szerzésének másnapján fordult a rendőrséghez, akkor nem ítélt azonnali beavatkozásra okot adónak az ebek állapotát. Ez alapján viszont kötelessége lett volna utánajárni és ellenőrizni értesülései valóságát. Ennek ellenére a kapott információk ellenőrzése körében érvényesülő objektív gondossági kötelezettségének nem tett eleget. Indítványozta, hogy a Főváros Ítéletábrla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet változtassa meg, ... II. rendű vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk. 268. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző és az (5) bekezdés szerint minősülő gondatlanságból elkövetett hamis vád vétségének elkövetésében és a Btk. 33. § (4) bekezdésére figyelemmel a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése alapján ítélje pénzbüntetésre, továbbá a Be. 338. § (1) és (3) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelezze I. és II. rendű vádlottat 175.675,- forint bünygyi költség megfizetésére, egyebekben az ítélet I. rendű vádlottira vonatkozó rendelkezését hagyja helyben.

A tárgyaláson I. rendű vádlott és védője a jogorvoslati nyilatkozat megtételére három nap gondolkodási időt tartottak fenn, majd a törvényes határidőn belül elsődlegesen felmentésre, másodlagosan enyhítésre irányuló fellebbezést jelentettek be. A II. rendű vádlott az ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyésztség a BF.455/2017/1. számú átiratában a katonai ügyész fellebbezését módosítással és kiegészítéssel tartotta fenn, egyben a védelmi fellebbezést megalapozatlannak tartotta. Kifejtett álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a tényállást a vádlottak részleges ténybeli beismerő, büntetőjogi felelősségüket azonban tagadó vallomása mellett mérlegelési jogkörében állapította meg, mely tényállás megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, felülbírálatra alkalmas. Az eljáró katonai tanács ügyfelderítési kötelezettségének is eleget tett, így az I. rendű vádlott és védője által bejelentett, a mérlegelésen alapuló, megalapozott tényállást a felmentés érdekében támadó fellebbezés a másodfokú eljárásban nem vezethet eredményre. Az I. rendű vádlott cselekményének minősítésével kapcsolatban osztotta az elsőfokú ítélet indokolásában kifejtetteket, ekörben hivatkozott a BH 2002. 256. számú jogesetre. Ugyanakkor álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács tévedett, amikor a II. rendű vádlottat bűncselekmény hiánya miatt felmentette az ellene emelt vád alól. Rámutatott, hogy az irányadó tényállás alapján megállapítható, hogy a II. rendű vádlott meghatározott személy (... hrsz-ú ingatlan tulajdonosa) ellen tett bejelentét a rendőrségre két kutya sérelmére elkövetett állatkínzás vétsége miatt. E bejelentés alapján jelent meg az ingatlannál I. rendű vádlott, ahol azt tapasztalta, hogy a kutyák megfelelő ellátása biztosítva van. Hivatkozott a BH 2008.208. számú jogesetre. Az ebben foglaltak szerint a bírósági gyakorlat a valótlán tartalmú vádolást alakszerűséghez nem köti, az bármilyen formában és elnevezéssel megtörténhet, feltéve, hogy konkrétan megjelölt személy által elkövetett bűncselekményre utal. Idézte továbbá a BH 1990.6.206. számú jogesetet is, mely szerint elköveti a hamis vád vétségét, aki a bejelentése előtt semmilyen módon nem győződött meg arról, hogy valóban megvalósult-e a

bűncselekmény, így a tőle elvárható gondosságot elmulasztotta. Azzal érvelt, hogy mivel a II. rendű vádlott konkrétan beazonosítható személlyel szemben, bűncselekményre utaló, valótlan tartalmú adatokat közölt a rendőrséggel anélkül, hogy annak valóságáról -bár erre térben és időben minden lehetősége megvolt- meggyőződött volna, megvalósította a Btk. 268. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző, de az (5) bekezdés szerint minősülő gondatlanságból elkövetett hamis vád vétségét. Mindezek alapján indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a büntetés kiszabása körében az I. rendű vádlott vonatkozásában feltárt enyhítő körülményeket az időmúlással egészítse ki, az elsőfokú ítéletet változtassa meg és állapítsa meg ... II. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 268. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző, de az (5) bekezdés szerint minősülő gondatlanságból elkövetett hamis vád vétségében. Ezért vele szemben a Btk. 65. § (1) bekezdés alapján alkalmazzon próbára bocsátást, a vádlottakat egyetemlegesen kötelezze a felmerült bünyügyi költség megfizetésére. Egyebekben az ítéletet hagyja helyben.

A fellebbviteli nyilvános ülésen az ügyész az átiratban írtakat fenntartotta, a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában írtakat változatlan tartalommal ismételte meg.

Az I. rendű vádlott védője a perbeszédében kifejtette, hogy az elsőfokú katonai tanács az ügyfelderítési kötelezettségének nem tett teljes mértékben eleget, a bizonyítékokat nem kellő mértékben értékelte, az általa megállapított tényállás megalapozatlan és ez alapján az I. rendű vádlott bűnösségét helytelenül állapította meg. Sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság nem értékelte azt a körülményt, hogy ugyan a két kutya tartásául szolgáló kennel tiszta volt, azonban napok óta kánikula tombolt, országszerte hőségriadó volt érvényben, a nappali csúcshőmérséklet 14:00 és 20:00 óra között a szakértő megállapítása szerint is 36 fok volt. Utalt arra is, hogy az I. rendű vádlott több kísérletet tett arra, hogy az ilyenkor szokásos gyakorlat szerint állatorvost hívjon a helyszínre, ez azonban sikertelen volt. Ezt követően előjárója utasításának megfelelően hívott gyepmestert az ingatlanhoz. Az pedig a videofelvételek alapján -szemben az ítéletben rögzítettekkel- egyértelműen megállapítható, hogy a helyszínre érkező gyepmester többször is hangoztatta, hogy a kutyák elszállítása indokolt volt. A felvételeken ugyanakkor az is látszik, hogy a kutyák egyike a kihelyezett ételt nem érte el, a másik eb edénye pedig üres volt, az egyik kutya nyugtalanul viselkedett, a másik pedig többször is megpróbált átmászni a kerítésen. Álláspontja szerint tehát az állatkínzás elkövetése megállapítható volt, így az I. rendű vádlott helyesen döntött a két állat elszállítása mellett. Indítványozta tehát, hogy a fellebbviteli bíróság ... I. rendű vádlottat mentse fel az ellene emelt vád alól.

Az ügyész viszontválaszában rámutatott, hogy nem vitathatóan meleg volt a vádbeli napon, ami minden élőlényt megvisel, azonban a hőség okozta állapot nem okoz feltétlenül maradandó fogyatékoságot. Az pedig, hogy a szomszédok a két állatot vízzel locsolták, nemes emberi gesztusnak tekinthető, azonban nem jelenti azt, hogy ezek a kutyák veszélyben voltak. Ekként az állatkínzás büntettének törvényi tényállási elemei nem valósultak meg.

Az I. rendű vádlott az utolsó szó jogán tagadta, hogy bűncselekményt követett volna el. Hivatkozott arra, hogy egy bejelentés alapján ellenőrizték a helyszínt az egyebekben kivételesen hosszú ideig tartó intézkedés során. Azzal érvelt, hogy intézkedési kötelezettségük volt, az ingatlanál a szomszédoktól is kaptak tájékoztatást a kutyák tartásáról, állapotáról. Nyomatékosította továbbá, hogy parancsnoka utasítására írt feljelentést, nem pedig jelentést az intézkedésről.

A II. rendű vádlott védelmében és az utolsó szó jogán vitatta az ítélet azon megállapítását, miszerint ő a bejelentés megtételét megelőző nap látta csak a kutyákat, a bejelentés napján pedig nem. Határozottan állította, hogy a rendőrségen úgy tett bejelentést, hogy a bejelentés megtétele előtt

aznap is járt az ingatlannál és megvizsgálta a helyszínt. A környéket ismerte, mert motoros újságkihordóként rendszeresen járt arrafelé, a vádbeli időszakban pedig több szomszéd panaszkodott a két kutya tartási körülményeire. Állította, hogy a gyepmester határozottan azt mondta, hogy a kutyákat el kell onnan szállítani. Hivatkozott arra is, hogy köztudomású, hogy akár 10 perc alatt is hógutát lehet kapni, nem véletlenül szokták felhívni hőségriadó esetén az állattartókat, hogy állatot még rövid időre se hagyjanak gépkocsiban. Álláspontja szerint I. rendű vádlott tisztességes munkát végzett. Indítványozta vonatkozásában az ítélet helybenhagyását és az I. rendű vádlott felmentése érdekében is szót emelt.

Az ügyész, az I. rendű vádlott és védője által bejelentett fellebbezések folytán a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet és az azt megelőző bírósági eljárást a Be. 348.§ (1) bekezdésében foglaltak alapján teljes terjedelmében felülbírált.

A másodfokú katonai tanács a felülbírálat során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tárgyalása során az eljárási szabályokat maradéktalanul betartotta, eljárási szabályt nem sértett és az eljárás résztvevői sem hivatkoztak eljárási szabálysértésekre. Az elsőfokú katonai tanács a tényállás megállapítása körében nagy terjedelmű bizonyítást vett fel, minden releváns bizonyítékot beszerzett. Ennek keretében kirendelte ... állatvédelmi szakértőt, továbbá a vádiratban indítványozott tanúkon kívül a nyomozás során meg nem hallgatott tanúkat is megidézte és kihallgatta.

A vádlottak tagadták a bűnösségüket, mindketten állították, hogy a szabályoknak megfelelően jártak el. Érdemi védekezésük szerint a kutyák rossz állapotban voltak és indokolt volt a lakossági bejelentés, a rendőri intézkedés és végül a kutyák elszállítása. Elmondták, hogy a vádbeli időszakban rendkívül meleg volt, a kutyák jól láthatóan szenvedtek a forró kövezeten, gyengék és levertek voltak, mivel láncra voltak kötve és nem volt olyan árnyék, ahová a tűző nap elől behúzódhattak volna. Rámutattak, hogy a II. rendű vádlott, mint ismert állatvédő telefonon több bejelentést is kapott a környéken lakóktól arról, hogy a kutyák napok óta a kennelben láncra vannak kötve és folyamatosan sírnak, nyüszítenek. Az I. rendű vádlott intézkedése alatt a II. rendű vádlott is ott volt, illetve a szomszédok slaggal locsolták a kennelt és kutyákat. Határozottan állították, hogy a helyzetet kritikusnak ítélték meg.

Az elsőfokú katonai tanács a vádlotti védekezések ellenőrzésére tanúként hallgatta ki mindazokat, akik a helyszínen jelen voltak, így I. rendű vádlott járőrtársát, a nyomozás során ki nem hallgatott tanúkat, a szomszédos ingatlan tulajdonosait, akik a vádbeli napon a rendőri intézkedés alatt is slaggal locsolták az állatokat. Kihallgatta továbbá az I. rendű vádlott által a helyszínrre hívott és végül a két kutyát elszállító gyepmestert. Tanúként hallgatta ki továbbá azokat is, akik ugyan a vádbeli eseménynél nem voltak a helyszínen, de a történetekről információval bírtak, nevezetesen a két kutya tulajdonosát, továbbá az általa a kutyák gondozásával megbízott személyt és tanú 5t. A Be. 296. § (2) bekezdés b) pontja alapján törvényesen, felolvasással tette a bizonyítási eljárás részévé 3 tanú vallomását. A tárgyaláson megtekintették továbbá a rendelkezése álló videofelvételeket. Az elsőfokú katonai tanács a bizonyítékokat értékelte és mérlegelési jogkörébe vonta, ez alapján ítélete 3. oldal 3. bekezdésétől a 4. oldal 2. bekezdéséig rögzítette I. rendű vádlottra nézve marasztaló tartalmú történeti tényállását.

A Be. 351. § (1) bekezdésében foglaltak szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak, és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint jelen esetben az elsőfokú bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenysége nem felel meg a logika szabályainak, ezen túlmenően az ítélet tényállása részben iratellenes megállapításokat tartalmaz. Ez okból az ítélet a Be. 351. § (2) bekezdés c) és d) pontjában írt megalapozatlanságban szenved.

A tényállás azon megállapításának ugyanis, miszerint "gyepmester a helyszínen megjelent és határozottan kijelentette, hogy véleménye szerint a kutyák tartása megfelelő és nincs olyan szükséghelyzet, amely indokoltá tenné a kutyák elszállítását", egyértelműen ellentmond az elsőfokú bíróság által bizonyítás részévé tett videófelvétel. A felvételen ugyanis világosan hallhatók a II. rendű vádlottén kívül a szomszédok megjegyzései, melyek kizárólag arra vonatkoztak, hogy a kutyák napok óta milyen rosszul vannak, szenvednek. Mint ahogyan hallható a felvételen gyepmester megjegyzése is. Amikor ugyanis kivezette az egyik kutyát a kerítésen kívülre -ami ellen az eb szemmel láthatóan nem tiltakozott- azt hangoztatta, hogy "most már jobb egy kicsit".

Ezen túlmenően a szintén bizonyítás részévé tett állatvédelmi szakértői vélemény rögzítette, hogy "a kutyáknak nagyon melegük volt (aznap nemcsak nekik), és rendkívül jól eshetett a locsolásuk, ehhez nem fér kétség...". Lényegesnek tartotta továbbá kiemelni a szakértő, hogy "így lehet egy jó szándékú, segítőkész rendőrt befolyásolni, félrevezetni. Különösen akkor, ha saját információi (hősgriadó) emellett szólnak, majd egy talán nem is rögtön felismerhető helyzet elé állítják." A szakvélemény tartalmazza továbbá, hogy az első filmjeleneten a két kutya a külső fal tövében lévő, igen keskeny árnyékba húzódik, de végtagjai már nem férnek ott el. A második felvételen ugyancsak megfigyelhető, hogy az állat igyekszik a lehetőségekhez képest árnyékba kerülni, de az csak részben lehetséges. Nem egészen egy órával később a kutyák már elférnek a tuják által a léckerítés irányából vetett árnyékban. "

A másodfokú bíróság álláspontja szerint lényeges az a körülmény is, hogy a szakértő által is megtekintett első felvétel már a locsolással kezdődik, a szakértőnek így nem volt lehetősége az iratok között megtalálható, ellenőrizhető adattal a kutyák vélt kábult állapotát összevetni. A szomszédok azonban a videófelvétel alapján a kutyák szenvedéséről számoltak be a helyszínen I. rendű vádlott részére, mint ahogyan a tárgyaláson akként vallottak, hogy a vádbeli napon is arról beszélgettek, bevásárlás közben, hogy vajon a kutyák megérik-e a délutánt. Ezen túlmenően az elsőfokú tárgyaláson megtekintett videófelvételen látszik az is, hogy az egyik kutya nem érte el a kihelyezett ételt, a másik állat ételtartója pedig üres volt. Ennek ellenére az elsőfokú katonai tanács azt rögzítette a tényállásában, hogy az" I. rendű vádlott az ebek tulajdonosa, V.T. elleni feljelentésében valótlanul rögzítette azt, hogy a kutyák a nagy hőség miatt kábultak, kimerültek voltak, a kihelyezett ételüket nem érték el és a nap nagy részében folyamatos napsütés érte őket annak ellenére, hogy ezt a helyszíni adatok nem támasztották alá." A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint az I. rendű vádlott által a feljelentésben rögzítettek között egyetlen objektív adat van, mégpedig az, hogy a kutyák a kihelyezett ételt nem érték el. A videófelvétel alapján az egyik kutyával kapcsolatosan ez helytálló állítás. Minden más, amit az I. rendű vádlott a feljelentésében rögzített, a szubjektív benyomásán alapul, amivel kapcsolatban az állatvédelmi szakértő a fentiek szerint rögzítette, hogy a helyszínen látottak és hallottak a laikus, ámde jó szándékú I. rendű vádlottat megtéveszthették. A másodfokú bíróság álláspontja szerint tehát az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállás a Be. 351. § (2) bekezdés c) és d) pontjában írtakra figyelemmel megalapozatlan. A Be. 352. § (2) bekezdés b) pontja alapján a Be. 351. § (2) bekezdése szerinti megalapozatlanság esetében a másodfokú bíróság az iratok tartalma, ténybeli következtetés vagy a felvett bizonyítás alapján az elsőfokú bíróság által megállapított tényállástól eltérő tényállást állapíthat meg, ha a vádlott felmentésének (részbeni felmentésének) vagy az eljárás megszüntetésének (részbeni megszüntetésének) van helye.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa fentiekre figyelemmel a Be. 352. § (2) bekezdés b) pontja alapján az iratok tartalma, illetve ténybeli következtetés alapján az elsőfokú ítélet 3. oldal utolsó bekezdésében rögzített tényállástól eltérően az alábbi tényállást állapítja meg: "Az I. rendű vádlott az ebek tulajdonosa, V.T. elleni feljelentésében az általa tapasztaltakat rögzítette, így azt, hogy a kutyák a nagy hőség miatt kábulutak, kimerültek voltak, a kihelyezett ételüket nem érték el és a nap nagy részében folyamatosan napsütés érte őket." A fellebbviteli bíróság az elsőfokú ítélet tényállását továbbá a Be. 352. § (1) bekezdés a) pontja alapján a nyilvános ülésen elhangzottakra figyelemmel a II. rendű vádlott személyi körülményei tekintetében azzal helyesbíti, hogy ... II. rendű vádlott a áruházban éjszakai árufeltöltőként dolgozik, havi jövedelme bruttó 181.000,- forint.

Az ekként helyesbített, illetve kiegészített tényállás már megalapozott, mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, a Be. 352. § (2) bekezdése alapján a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az eltérően megállapított és kiegészített tényállás alapján bírálta felül.

Az I. rendű vádlott és védője által előterjesztett felmentésre irányuló fellebbezés alapos, míg az ügyész által a II. rendű vádlott bűnösségének megállapítására irányuló fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság az I. rendű vádlott bűnösségét a Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző és aszerint minősülő hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetében, továbbá a Btk. 268. § -helyesen (1) bekezdés- a) pontjába ütköző hamis vád büntetében állapította meg. A Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntetét az a hivatalos személy követi el, aki hivatali hatáskörével visszaélve lényeges tény hamisan foglal közokiratba, míg a Btk. 268. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző hamis vád büntetét az követi el, aki mást hatóság előtt bűncselekmény elkövetésével hamisan vádol. Leszögezi a másodfokú bíróság, hogy mindkét bűncselekmény csakis szándékosan követhető el. Ezért a közbizalom elleni bűncselekmény vonatkozásában azt kellett vizsgálni, hogy I. rendű vádlottnak szándékában állt-e a valóságostól eltérő tartalmat rögzíteni a feljelentésébe. Az igazságszolgáltatás elleni bűncselekménnyel összefüggésben a másodfokú bíróság arra kíván utalni, hogy a hamisságról kétféle értelemben lehet szó: objektív és szubjektív értelemben. Objektív értelemben hamis a vád, ha az objective nem felel meg a valóságnak, szubjektív értelemben vett hamisságról akkor beszélünk, ha azzal az elkövető tisztában van, és általa is valótlannak tartott tényeket valóként adja elő. A szubjektív értelemben vett hamisság a bűnösség területéhez tartozik. A szándékos elkövetés tartalma tehát a vádolás tudata (objektív értelemben vett hamisság) és a vád hamisságának tudata. Ezért ezen bűncselekmény elbírálása során értelemszerűen azt kellett vizsgálni, hogy I. rendű vádlott tisztában volt-e a tényállítása valótlanságával, a tudata átfogta-e, hogy a feljelentésben általa megjelölt tények nem valósak, ennek ellenére azt valós tényekként rögzítette-e.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának álláspontja szerint az I. rendű vádlott esetén a szándékos elkövetés sem állapítható meg. A hamis vádolás a fentiek alapján arra vonatkozó állítás, hogy konkrétan meghatározott, illetve konkrétan beazonosítható személy bűncselekményt követett el, vagyis a vádolás terhelő tényállítás. Annak közlése, hogy bűncselekmény történt, tehát olyan magatartás, mely a Btk. Különös részében meghatározott valamely törvényi tényállást megvalósította-, és azt a megvádolt követte el, aki ellen büntetőeljárás indítható. A következetes ítélkezési gyakorlat szerint azonban ha a cselekmény, amit a vádaskodó bűncselekménynek vél, valójában nem az, a Btk. 268. § (1) bekezdése szerinti hamis vád nem valósul meg. ... I. rendű vádlott pedig kizárólag az általa tapasztaltakat, valósnak vélteket rögzítette az egyebekben az előjárója utasítására tett feljelentésében. Ebből következően szubjektíve nem hamis tényeket jelölt meg a feljelentésében, hanem azt, amit észlelt. Az, hogy a feljelentésében rögzítettek nem merítették

ki a Btk. Különös részében írt valamely bűncselekmény törvényi tényállási elemeit, nem alapozhatja meg a hamis vád büntetnének megállapítását. Nem azt kellett ugyanis vizsgálni, hogy az állatkínzás vétsége/büntette megvalósult-e, hanem azt, hogy az I. rendű vádlott a tőle elvárható magatartást tanúsította-e. A fellebbviteli bíróság álláspontja szerint pedig erre csakis pozitív válasz adható. I. rendű vádlott nem tett mást, mint hogy az általa tapasztaltakat -melyeket ő valósnak vélt- rögzítette a közokiratnak minősülő feljelentésében. Szándéka nem terjedt ki arra, hogy általa valótlannak vélt tényeket valósnak tüntessen fel. Az I. rendű vádlott és védője által előterjesztett fellebbezés alapos volt, ezért a másodfokú bíróság az I. rendű vádlottat a Btk. 343. § (1) bekezdés c) pontjába ütköző hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette, valamint a Btk. 268. § -helyesen (1) bekezdés - a) pontjába ütköző hamis vád büntette miatt emelt vád alól a Be. 6. § (3) bekezdés a) pontja alapján -bűncselekmény hiányában- felmentette.

Az előzőek irányadóak ... II. rendű vádlott vonatkozásában is. Az alapul vett tényállás alapján az rögzíthető, hogy II. rendű vádlott -aki egyébként állatvédő egyesület elnökeként is szerepet vállalt az állatok védelmében- az általa tapasztaltak alapján úgy vélte, hogy bűncselekmény valósult meg. Ezt csupán közvetítette az intézkedési jogkörrel rendelkező hatóság felé. Az ő vonatkozásában a gondatlanság, mint a vádiratban terhére rótt bűncselekmény szükségszerű tényállási eleme nem valósult meg, sem a luxuria, sem pedig a negligencia szintjén. A fellebbviteli bíróság az elsőfokú katonai tanácsnak az ítélete 7. oldalának utolsó bekezdésétől a 8. oldal 6. bekezdéséig terjedő jogi indokolásával maradéktalanul egyetértett. II. rendű vádlott nem követett el bűncselekményt akkor, amikor állatvédőként állampolgári bejelentés alapján a rendőrséghez fordult, mert bejelentése alapvetően megfelelt a szomszédok elmondásának és aggodalma az extrém hőségre figyelemmel megalapozott lehetett. Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú katonai tanács okszerűen vont le következtetéseit és mentette fel ... II. rendű vádlotta a Be. 6. § (3) bekezdés a) pontja alapján, bűncselekmény hiányában. Mindezekre figyelemmel a II. rendű vádlott bűnösségének megállapítására irányuló ügyészi fellebbezés eredményre nem vezethetett.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa a nyilvános ülésen elutasította ... II. rendű vádlott által bejelentett bizonyítási indítványt, amely újabb szakértő kirendelésére irányult azzal a céllal, hogy az árnyékos területek nagyságát állapítsa meg a szakértő. A korábban már kifejtettek szerint ugyanis jelen eljárásban nem az képezte a bizonyítás tárgyát, hogy az állatkínzás vétsége/büntette megvalósult-e. Ezért a másodfokú bírósága bizonyítási indítványt -mint megalapozatlant- a Be. 345.§-ra figyelemmel a Be. 285. § (3) bekezdése alapján elutasította.

A másodfokú bíróság a Be. 339. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a bűnügyi költség viseléséről.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítélet rendelkező részében történt nyilvánvaló elírást akként helyesbítette, hogy a II. rendű vádlottat a Btk. 268. § (1) bekezdés a) pontjába ütköző , de az (5) bekezdés szerint minősülő gondatlanságból elkövetett hamis vád vétsége miatt emelt vád alól tekinti felmentettnek.

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsa ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a másodfokú katonai tanács -helyes indokai alapján- ... II. rendű vádlott vonatkozásában helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapul.

Az ítélet I. rendű vádlottra vonatkozó rendelkezése ellen a Be. 386. § (1) bekezdés c) pontja alapján van helye fellebbezésnek.

Budapest, 2018. január 17.

. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

Dr. Belovai Henriette hb. százados sk.
előadó bíró

Dr. Mészáros László hb. ezredes sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete ... II. rendű vádlott vonatkozásában jogerős.

Budapest, 2018. január 17.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a ... I.r. vádlott vonatkozásában 2018. március 5.
napján jogerős.

Budapest, 2018. március 6.

Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelével: